

VE SPOLEČENSTVÍ LÁSKY

Vítězný tým bojuje se zlem a učí se lásce

Tajemství křesťanství se ukrývá ve volbě milovat bližního tak, jako ho miluje Bůh. Když vycházíme z naší malé komunity, buduje se tak lepší svět, ve kterém je každý respektovaný, chtěný a přijímaný. Každý z nás je totiž Božím obrazem.

(Starší školní věk: 11–14 let)

Katecheze č. 8 z cyklu „Společná cesta víry“

Síla skupiny

Často se stává, že na konci školního roku ve tvářích některých mladých čteme slova: „Už toho mám dost.“ Podobný pocit bychom mohli mít i my, katecheté, když toužíme po tom, aby si i oni křesťanství oblíbili a abychom je přesvědčili, že v životě víry je stále co se učit – a zdá se nám, že se nám nic takového nedaří.

Ve skutečnosti toto tajemství radostného a angažovaného křesťanství existuje a nazývá se „skupina“ nebo „jednota“. V tomto věku těžko činíme absolutní a nezvratná osobní rozhodnutí; spíše cítíme chuť a sílu sounáležitosti a soudržnosti. Je zkrátka příjemnější být spolu – v tom je síla skupiny.

V průběhu svého života se mladí setkávají s různými katechety a kněžími. Vždy však zůstane církev, společenství věřících, které objímá a podporuje své členy ve jménu Ježíše. Jak říkával jeden známý italský kněz: když čelíme těžkostem, „musíme z nich vyjít společně“. To je tajemství křesťanství.

Příběh o nebi

O tom také vypráví jeden moudrý příběh: přišel jednou jeden velmi zbožný muž k nebeské bráně a dožadoval se vstupu dovnitř. Svatý Petr se ho ale zeptal: „Jak to, že jsi přišel sám?“ Dotyčný odpověděl: „Já jsem tady sám za sebe – dodržoval jsem všechna přikázání a každou neděli chodil pravidelně do kostela. Pusť mne dovnitř!“ Petr mu však řekl: Sem nemůže přijít nikdo sám, takže se vrať na zem a přiveď s sebou alespoň jednoho člověka, který si kvůli tobě řekne, že nebe musí existovat!“

Ježíš a první křesťané

Ježíš od samého počátku svého působení zve některé lidi, aby s ním sdíleli jeho cestu. Od samého počátku je mu jasné, že svou radostnou zvěstí nedokáže oslovit všechny lidi. Podaří se mu to ale díky mnoha dalším lidem, kteří v jeho milosti vyrostli: dvanácti apoštolům, dvaasedmdesáti učedníkům a postupně i dalším křesťanským skupinám, které se rozšíří po celém světě.

Ježíš své učedníky vychovává ke spravedlnosti, důslednosti a solidaritě. Je přesvědčen, že láska je nejdůležitější ctností a že musí být poznávacím znamením jeho následovníků (Jan 13,35).

První křesťané budou oceňováni právě pro svou schopnost žít ve společenství. „Podívejte se, jak se milují“, říkali o nich pohané (srov. Tertulián, Apologie). Svatý Pavel používá výstižný obraz těla a údů, aby popsal vztah mezi křesťany a nezbytnou jednotu mezi nimi. (srov. Kor 12,12-31).

Po tomto úvodu přejdeme k aktivitám na pracovním listě.

Dlouhá cesta lásky

Víme, že není tak snadné najít nebo vybudovat skutečnou komunitu. Vyžaduje to nasazení každého z nás!

Důležité je sdílení emocí, myšlenek, cest víry i respektování a přijímání všech, i těch, kteří jsou podráždění nebo mají jiné názory než my. Musíme se dokázat vžít do situace druhých: pochopit je, podpořit a neodsuzovat, vzájemně sdílet radosti i bolesti, těžkosti a starosti.

Všichni jsme totiž děti téhož Otce, a tedy bratři a sestry. Pokud ji bereme vážně, je to velká výzva. Právě to je přece Boží sen: svět, který je naplněn tichým působením Ducha svatého v jeho církvi.

Nikoliv náhodou použil Ježíš, když nás chtěl naučit modlit, množné číslo a řekl: „Otče náš“.

Závěr

K modlitbě můžeme využít vhodnou píseň:

- Otče náš nebeský (ZH 169); <https://zpevník.proscholy.cz/pisen/107/otce-nas-nebesky>
- Otče náš (Ota Pinkner); <https://zpevník.proscholy.cz/soubor/otce-nas-jenz-jsi-na-nebesich.pdf>

Autor: Raimondo Pierfortunato

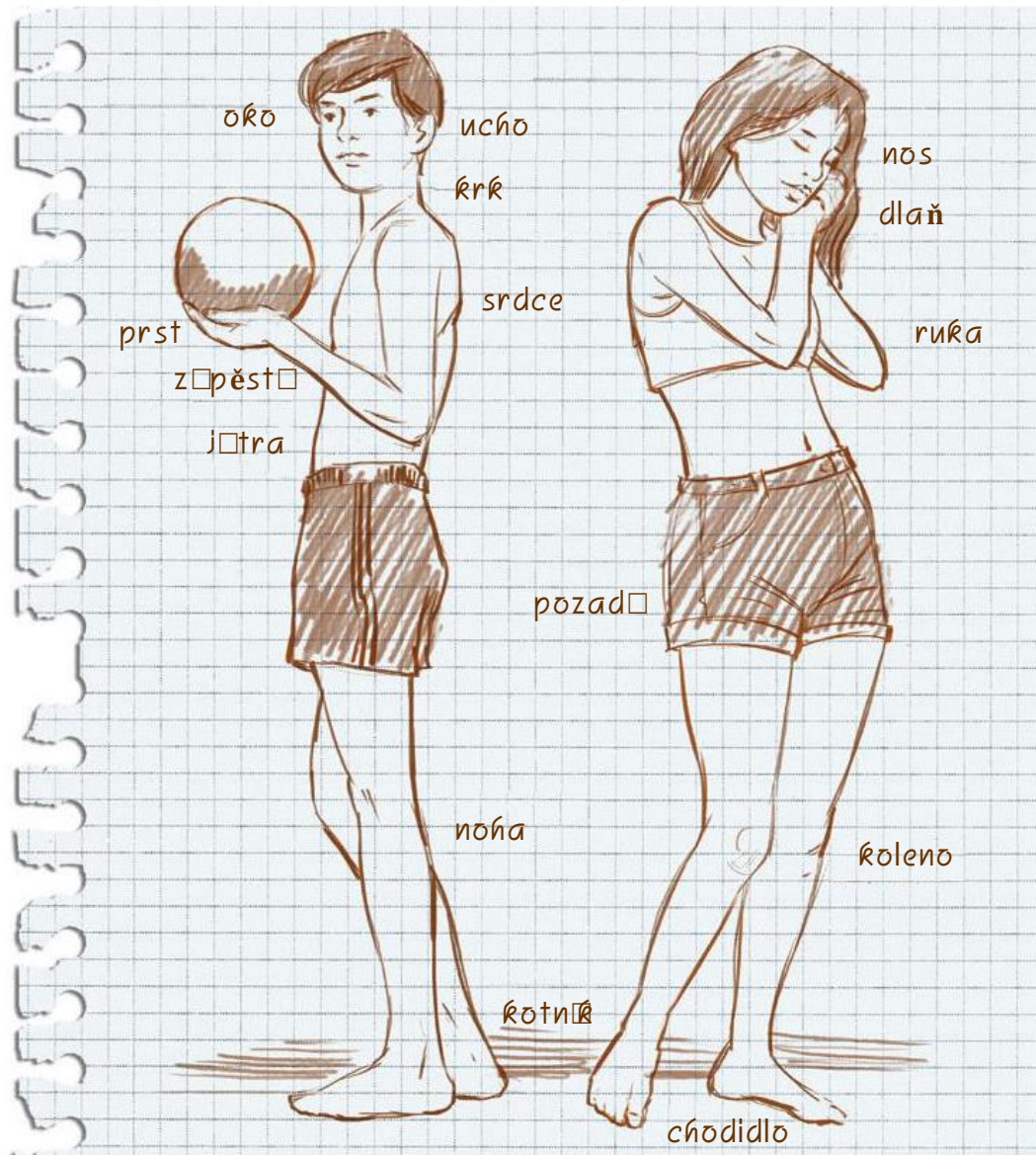
S laskavým svolením nakladatelství Elledici překlad a úpravy z Dossier Catechista 8/2018 – 2019 David Žofák.

CÍRKEV JE JAKO TĚLO

Společenství oživené Duchem

Naše tělo je něčím základním. Díky němu můžeme žít, radovat se, dělat krásné a dobré věci! Naše tělo se skládá z mnoha částí a všechny jsou důležité a nezbytné. Taková je Církev. Všichni jsou důležití a užiteční, mají mít k sobě úctu a mezi sebou spolupracovat. Zkusme porovnat části našeho těla a křesťanské společenství.

ILLUSTRAZIONI DI GIANCARLO DALLOSTA

Ověřme: jsou všechny části našeho těla skutečně důležité? K čemu každá slouží?

Vzpomeňme si na obecně používané způsoby vyjádření: co znamená, že někdo má „srdce“? Nebo „to je ale hlava“, žije na „vysoké noze“. Zkusme najít další příklady.

O dobrém fotbalistovi se říká, že má dobré nohy. Co to znamená? Přesto je cena udělována celému člověku!

Přečtěme si úryvek textu od sv. Pavla z listu Korintánům (1 Kor 12,12-31)
Proč používá za příklad tělo? A co k němu přirovnává?
Jaký význam v tom vidíme dnes pro církev a naši skupinu?

Napište každý na papír jednu ctnost každého člena naší skupiny. Pak si tyto seznamy ctností společně přečteme. Objevil jsem já sám na sobě něco hezkého? Jak bychom mohli rozmnožit naše dary, jako jednotlivci i jako skupina?